

**МАТЕРІАЛИ ДРУКУЮТЬСЯ
УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ**

**МАТЕРІАЛИ
VIII ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ
КУРСАНТІВ, СТУДЕНТІВ,
АСПІРАНТІВ ТА АД'ЮНКТІВ**

**ПРОБЛЕМИ
ТА ПЕРСПЕКТИВИ
РОЗВИТКУ ОХОРОНИ ПРАЦІ**

Львів – 2018

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

д-р техн. наук Кузик А.Д. – головний редактор

канд. техн. наук Ренкас А.Г.

канд. техн. наук Меньшикова О.В.

канд. хім. наук Мірус О.Л.

канд. техн. наук Горностай О.Б.

канд. техн. наук Станіславчук О.В.

канд. мед. наук Телегіна Г.В.

Семенюк П.В.

Марич В.М.

УДК 517.912

**МЕТОДИКА РОЗРАХУНКУ ПРИРОДНОГО ОСВІТЛЕННЯ
РОБОЧИХ МІСЦЬ***Небелюк В.І.***Трусевич О.М., канд. фіз.-мат. наук, доцент
Львівський державний університет безпеки життєдіяльності**

Природне освітлення — це освітлення приміщень світлом неба та прямими або відбитими сонячними променями, які проникають крізь світлові отвори в зовнішніх конструкціях будівель. Воно сприятливо впливає на органи зору, стимулює фізіологічні процеси, підвищує обмін речовин та покращує розвиток організму в цілому. Робота в приміщеннях без світлових отворів, зорове відключення працівника від зовнішнього середовища, навпаки, негативно відображається на його психіці і призводить до зниження продуктивності праці. Саме тому для забезпечення оптимальних умов праці необхідно розраховувати природне освітлення робочих місць.

Основним завданням при розрахунку природного освітлення є визначення необхідної площі світлових прорізів для забезпечення необхідного рівня освітленості, що відповідає розряду зорових робіт. Розрахунок проводиться:

- методом відносної площі світлових прорізів,
- методом коефіцієнта природного освітлення.

Метод відносної площі світлових прорізів є найпростішим методом розрахунку природної освітленості. Застосовується він здебільшого як перевірочний і виконується в такій послідовності:

1. обчислюється сумарна площа світлових прорізів (вікон);
2. обчислюється площа підлоги у приміщенні;
3. обчислюється відносна площа світлових прорізів та порівнюється з рекомендованим значенням, наведеним в таблиці 5 ДБН В.2.5-28-2006, відповідно до розряду зорових робіт.

Відносна площа світлових прорізів (α) — це відношення площі вікон до площі підлоги приміщення, що освітлюється, де:

$$\alpha = \frac{S_{\text{вікн}}}{S_{\text{підл}}} \cdot 100\%$$

де $S_{\text{вікн}}$ — сумарна площа вікон у приміщенні, $S_{\text{підл}}$ — площа підлоги у цьому ж приміщенні.

Розрахунок освітлення методом коефіцієнта природного освітлення проводиться переважно при проектуванні та облаштуванні робочих місць, оскільки цей метод враховує всі фактори, що впливають на освітленість

приміщення: площу вікон та підлоги; нормоване значення коефіцієнта природного освітлення (КПО) – відношення освітленості на робочому місці (лк), до освітленості під відкритим небом (лк), виражене у відсотках, слід приймати за таблицею 2 ДБН В.2.5-28-2006; коефіцієнт запасу, який враховує зниження КПО у процесі експлуатації через забруднення вікон, а також зниження відбиваючих властивостей поверхонь приміщення, визначається за таблицею 3 ДБН В.2.5-28-2006; світлову характеристику вікон, що враховує такі геометричні параметри приміщення: довжину приміщення (L), глибину приміщення (B), висоту від рівня робочої поверхні до верхнього краю вікна (h), співвідношення L/B та B/h ; коефіцієнт, що враховує затінення вікон розташованими напроти будівлями; загальний коефіцієнт світлопропускання світлових прорізів; коефіцієнт, що враховує підвищення КПО завдяки світлу, яке відбивається від поверхонь приміщення; освітленість, яка створюється за рахунок відбиття світла від стін, стелі, підлоги [1].

Розглянемо приклад застосування методу відносної площі світлових отворів, встановимо, якого розряду зорову роботу можна виконувати у виробничому приміщенні з одnobічним природним освітленням і які найменші розміри повинен мати об'єкт розрізнення при зоровій роботі у приміщенні, якщо відомо, що площа приміщення – 60 м^2 і є 3 вікна розміром $2 \times 1,5 \text{ м}$ кожне.

Спочатку визначаємо сумарну площу вікон: $S_{\text{вік}} = 3 \cdot 2 \cdot 1,5 = 9 \text{ м}^2$.

Площа підлоги у приміщенні $S_{\text{підл}} = 60 \text{ м}^2$. Визначаємо за таблицею 5 ДБН В.2.5-28-2006 відносну площу світлових прорізів:

$$\alpha = \frac{S_{\text{вікн}}}{S_{\text{підл}}} \cdot 100\% = \frac{9}{60} \cdot 100 = 15\%$$

За даними вищевказаної таблиці визначаємо, що у приміщенні можна планувати виконання зорової роботи високої точності, що відповідає III розряду зорової роботи, встановлюємо, що найменший розмір об'єкта розрізнення для цього розряду [2] становить $0,3\text{-}0,5 \text{ мм}$.

Література:

1. Гандзюк М.П., Желібо Є.П., Халімовський М.О. Основи охорони праці: Підручник. 5-е вид. / За ред. М.П. Гандзюка. – К.: Каравела, 2011. – 384 с.
2. ДБН В.2.5-28-2006 Природне і штучне освітлення. [Електронний ресурс] – Доступний з <https://dnaop.com>.